

блѣгали да превзематъ *Виена*. На Австрия помагали Венеция, Полша и папата въ Римъ.

И така, българитѣ католици очаквали освобождение отъ Австрия, а българитѣ православни — освобождение отъ Русия. Защото тя имъ давала старобългарски църковни и други книги, тя ще имъ запази езика и ще осигури православната християнска вѣра.

Отслабване на Турция

Отъ началото на седемнадесети вѣкъ (1601 г.) турската държава, чиито владения достигали до Полша и до Киевъ въ Русия, обнемали Босна, цѣла Унгария и наближавали до Виена, започнала силно да се разклаща и клюмнала на упадъкъ. Вжтре въ държавата върлували смъртоносни и заразителни болести (чума, холера и др.) чиновниците се подкупвали, а еничеритѣ се разхайтили и не отивали вече въ далечни земи да се биятъ за Мохамеда, както ходѣли по-напредъ. Турски голѣмци и бегове събирали отъ раята съвсемъ безъ право и безъ законъ разни тежки данъци. Следъ *Търновското въстание* на българитѣ презъ 1595—1598 г. турското иго ставало отъ день на день по-тежко. Раитѣ българи започнали да мислятъ за свобода. Появили се и *хайдутитѣ* по горитѣ, като естествени приятели, и защитници на народа отъ потисници и обирачи.

Австрия била въ люта война съ турцитѣ, които стигнали близу до Виена. Въ 1650 год. Турция имала война и съ Венеция за островъ Критъ. Повдигнали се въстания въ Хърватско, Черна-гора и Сърбия. Европейскитѣ писатели, правници и мислители пишели, че турската държава, като мохамеданска, нѣма право да владѣе християнски народи въ Европа. Тя трѣбвало да бже изгонена въ Азия.

Всички тия работи много разсърдили султана и пашитѣ. Сърдитиятъ великъ везиръ Мехмедъ Кюпрюли миналъ презъ Родопитѣ и по клеветитѣ на Пловдивския